

PER CELEBRAR EL DIUMENGE EN FAMÍLIA

Preguem. Déu omnipotent i etern, conduïu-nos al goig de l'aplec celestial i feu que la feblesa del vostre ramat arribi allà on ha arribat la fortalesa del seu pastor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Oració dels fidels

Preguem Crist ressuscitat, el Bon Pastor, que donà la vida per les seves ovelles, perquè continuï guiant el seu ramat i enfortint la seva Església. *R.* Escolteu-nos, Senyor.

- Per tots els qui hem rebut el baptisme en la fe de l'Església; perquè visquem lliurats totalment a Déu i proclamem el seu amor. Preguem. *R.*
- Per totes les comunitats cristianes: perquè hi sorgeixin joves que vulguin dedicar-se a l'evangelització i a obres de servei als desvalguts. Preguem. *R.*
- Pels qui sofreixen, especialment per tots els afectats per l'actual pandèmia: perquè no perdin mai l'esperança i no es vegin mancats d'ajuts i d'escalf humà. Preguem. *R.*
- Per tots els difunts; que el Bon Pastor els aculli, els premiï els seus treballs i el condueixi al repòs de les prades eternes. Preguem. *R.*
- Pels qui al voltant de l'altar prenem part en la joia pasqual: que ens ajudi a viure amb més coratge i amb més alegria el nostre compromís cristià. Preguem. *R.*

Oh Déu, que heu estat el primer d'estimar-nos i ens heu enviat el vostre Fill perquè visquem gràcies a ell, escolteu les nostres pregàries i feu que plens del seu Esperit Sant, aprenguem a estimar-nos els uns als altres com Crist ens ha estimat, fins a donar la vida per nosaltres. Ell, que viu i regna, immortal i gloriós, pels segles dels segles. *R.* Amén.

Diumenge, 3 de maig de 2020. Núm. 545

TEMPS PASQUAL

DIUMENGE IV DE PASQUA

***JO SÓC EL BON PASTOR
EL BON PASTOR DÓNA LA VIDA PER LES OVELLES***

Jesús, el Bon Pastor, és també la porta d'entrada a la Vida plena. I una porta, no és per contemplar-la, sinó per traspasar-la: Cal entrar-hi: “Jo sóc la porta” diu Jesús. Per entrar per Jesucrist cal un contacte vital amb ell. Hi hem d'establir una relació personal. Un cop fet aquest pas, trobarem tota la grandesa i profunditat de la nostra vida: el sentit de les coses petites i ben fetes, el valor dels maldecaps i disgustos, el desvetllament de la consciència de preocupar-se més pels altres, dels seus problemes, per cercar-hi solucions conjuntament, ... Ens trobarem, sense adonar-nos-en amb ganes de comunicar als altres la nostra fe en Jesucrist vivent, ressuscitat, present en la nostra vida i en la nostra comunitat de cristians. Necessitarem l'Eucaristia i la trobada amb els germans, com el pa que ens alimenta.

Aquest diumenge és, també, un dia de pregària per les Vocacions: Jesús, el Bon Pastor, encomana la seva missió a d'altres. Els fa confiança i com als apòstols, els envia a anunciar la Bona Nova: preveres, religiosos i religioses, monjos i monges, missioners i missioneres i tants d'altres que cooperen en l'expansió del Regne de Déu en tots els ambients i arreu del món. Per això avui som convidats a pregar per tots ells.

I encara pregarem perquè tots els que se sentin cridats a passar per aquesta porta estreta que mena a la vida i per a ensenyar als altres a entrar-hi, rebin de Déu la força necessària per a no fer-se enrera.

Jesús, a ells, i a tots els qui senten curiositat pel seu estil de vida, els diu: “Veniu i ho veureu”. Aquesta fou la seva resposta a Andreu i Joan quan atrets per la figura de Jesús, que Joan Baptista els mostrava, se li acostaren i li preguntaren: “Mestre, on us allotgeu?”

Veniu i ho veureu, és una crida a fugir dels tòpics en que ens encasella la publicitat poc seriosa. Veniu i ho veureu, és una invitació a acostar-nos als llocs on viuen i treballen els actuals missatgers del Regne. La seva vida, el seu testimoniatge, la seva proximitat és el millor esperó per a desvetllar seguidors, tal com la proximitat de Jesús encenia el desig de seguir-lo. Preguem perquè siguin molts els interessats a conèixer de prop com es viu la vocació i veient-ho es disposin a seguir generosament la pròpia vocació.

MISSES ENCOMANADES QUE SE CELEBREN PRIVADAMENT

Dissabte, 2:	18,30: Maria Àngels Palomo
Diumenge, 3:	18,30: Família Juanola Bohigas
Dilluns, 4:	18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 5:	18,30: Família Masó Aragó
Dimecres, 6:	18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dijous, 7:	18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 8:	18,30: Per la parròquia
Dissabte, 9:	18,30: Pels malalts
Diumenge, 10:	18,30: Pel poble

LES PARAULES DE LA VOCACIÓ

Fragment del Missatge del sant pare Francesc per a la 57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Benvolguts germans i germanes,

El 4 d'agost de l'any passat, en el 160 aniversari de la mort del sant Rector d'Ars, vaig voler oferir una Carta als preveres, que per la crida que el Senyor els va fer gasten la vida cada dia al servei del poble de Déu.

En aquella ocasió vaig triar quatre paraules clau —dolor, gratitud, coratge i lloança— per donar les gràcies als preveres i donar suport al seu ministeri. Considero que avui, en aquesta 57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, aquelles paraules es poden reprendre i adreçar a tot el poble de Déu, a la llum d'un passatge evangèlic que ens explica l'experiència singular de Jesús i Pere durant una nit de tempesta al llac de Tiberíades (cf. Mt 14,22-33).

Després de la multiplicació dels pans, que havia entusiasmat la multitud, Jesús va ordenar als seus que pugessin a la barca i el precedissin cap a l'altra riba mentre ell acomiadava la gent. La imatge d'aquesta travessada del llac evoca d'alguna manera el viatge de la nostra existència. Efectivament, la barca de la nostra vida avança lentament, sempre inquieta perquè cerca un desembarcament feliç, disposada a afrontar els riscos i les oportunitats de la mar, encara que també espera rebre del timoner un canvi de direcció que la posi finalment en el rumb adequat. Però a vegades pot perdre's, pot deixar-se enlluernar per il·lusions en comptes de seguir el far lluminós que la condueix a port segur, o és reptada pels vents contraris de les dificultats, els dubtes i les pors.